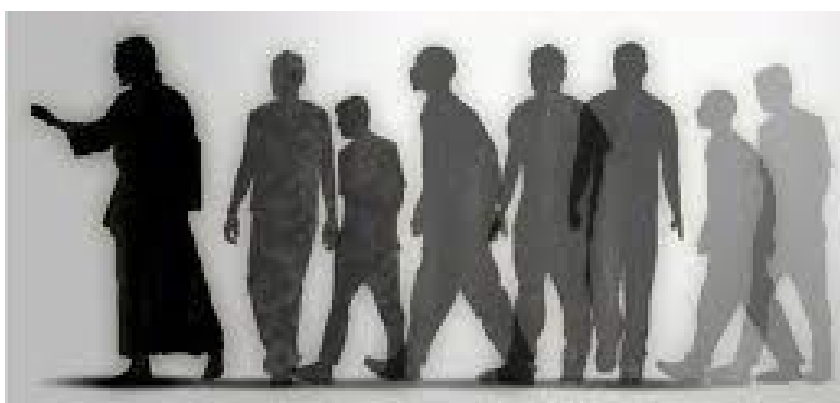

Dagboekje
Thema-maand 'discipelschap'
van de Hervormde Gemeente Vriezenveen

zondag 25 oktober 2015
t/m
zaterdag 21 november 2015

Gemaakt voor en door gemeenteleden.

Waarom dit boekje?

Een maand lang hopen we als gemeente samen in gesprek te gaan over het onderwerp 'discipelschap'. 4 vragen zullen er centraal staan. In de zondagse diensten zullen deze vragen worden uitgediept maar ook willen we u en onszelf de mogelijkheid bieden om er door-de-weeks thuis mee bezig te zijn. Daarom hebben we ervoor gekozen om een dagboekje samen te stellen. Iedere dag heeft een verhaal, een getuigenis of overdenking dat aansluit bij het thema.

Sommige stukjes zijn zelf geschreven, andere stukjes zijn samengesteld uit andere bronnen. Medewerking is verleend (op alfabetische volgorde) door:

- Ariska Smelt
- Christiaan Post
- Elisabeth Schaap
- Henk Koldenhof
- Hennie Veldhuis
- Joyce Moreira-Dollen
- Karen Zwijze
- Marry Pool
- Nico Mels
- Peter en Linda Reinders
- Robert Reuvers

Week 1: 25 t/m 31 oktober	Wat is discipelschap?
Week 2: 1 t/m 7 november	Discipelschap en bezit
Week 3: 8 t/m 14 november	Discipel zijn op je werk/school/gezin
Week 4: 15 t/m 21 november	Discipelschap en kruis dragen

Indien u toegang heeft tot facebook, houd dan ook de pagina van Hervormd Vriezenveen in de gaten. Dagelijks zullen hier posts op verschijnen rondom hetzelfde onderwerp.

We kijken uit naar uw reacties op dit project. Deze kunt u mailen naar:

discipelschap@hervormdvriezenveen.nl

 Mattheüs 28: 18 - 20

Wat is discipelschap?

- 1- Leren hoe je steeds beter Jezus mag volgen.
- 2- Aan anderen uitleggen wat je zelf geleerd hebt.

Moeten we allemaal hetzelfde leren?

Ja en nee.

Ja. De basis is voor iedereen hetzelfde. Je mag leren dat Jezus genoeg is, voor alles in je leven. Hij kan je leven compleet maken. Zonder Hem loop het je het leven mis!

Nee. Iedereen leert op een andere manier. Dat heeft met je persoonlijke geschiedenis te maken. Met je karakter. Maar laat dat maar aan de Heilige Geest over!

Een verhaaltje

Drie mannen waren op weg naar een reünie van hun kloosterschool. Ze haalden herinneringen aan hun leraren op.

'Mijn favoriete leraar', zei de eerste, 'was een monnik die mij aanspoorde niet zo dogmatisch te leven, maar wat meer naar mijn gevoel te luisteren.'

'En mijn favoriete leraar was een monnik die me aanraadde juist niet al te veel op mijn gevoelens af te gaan', zei de tweede.

De derde zei: 'Ik ben het meest geholpen door een monnik die zwijgend lange wandelingen met mij maakte...'

Toen ze bij het klooster kwamen werden ze gezamenlijk bij hun favoriete leraar binnengelaten.

De leraar bleek één en dezelfde monnik te zijn.

Gebed:

Vader in de hemel, wilt U mij helpen om u te volgen. Wilt u mij leren om zo te leven dat anderen nieuwsgierig worden naar U. En helpt U mij om alles wat ik van U geleerd heb, weer aan anderen uit te leggen.

 Lucas 5:27-29

Jezus Christus roept mensen om Hem te volgen. Dat houdt in dat die mensen loslaten waar ze mee bezig zijn, besluiten nemen, en er voor gaan.

Achterlaten

Levi moet kiezen tussen zijn comfortabele leven van rijkdom en het volgen van Jezus. Levi maakt een keuze. Die keus maakt hij in zijn gedachten en in zijn hart. De beslissing om Jezus Christus te volgen wordt genomen en is een feit, nog voordat hij iets gedaan heeft.

De keuze om Jezus te volgen wordt met het verstand en met het hart genomen. Uiterlijke dingen volgen daarop, maar het begint diep van binnen, net als bij Levi. Hij laat alles achter.

Opstaan

Levi staat, nadat hij alles heeft losgelaten, op van zijn stoel. Daarmee zet hij zijn besluit om in daden. De daden bevestigen zijn besluit.

Soms moeten ook wij een zichtbare daad verrichten om aan een besluit kracht te verlenen. Het besluit om bijvoorbeeld iemand werkelijk te willen vergeven, kan bevestigd worden door een bezoek of een kaartje.

Volgen

Levi gaat Jezus Christus volgen. Nadat hij alles (in zijn hart) heeft losgelaten en is opgestaan, slaat Levi een nieuwe weg in. Hij is een volgeling van Christus geworden. Op die weg zal hij regelmatig zijn keus moeten herhalen en bevestigen.

Let op de volgorde. Het besluit wordt geboren in de gedachten, wordt genomen met het hele hart, wordt kracht bijgezet door daden en is daarna een keus die keer op keer opnieuw gemaakt wordt.

📖 Mattheüs 5 : 13-16

Volgelingen van Jezus Christus (discipelen) zijn het zout en het licht in deze wereld. Als zij het niet zijn, wie dan wel?

Wat hierboven staat is nogal wat. We zijn zout, we zijn licht en onze goede daden moeten mensen ertoe aansporen God te eren.

De discipelen mogen weten dat zij zout mogen zijn. Dat is niet iets wat je doet, maar wat je bent. Zout heeft te maken met duurzaamheid (iets voor langere tijd kunnen bewaren) en kwaliteit. Zout heeft smaak en geeft smaak. Zo is het gemaakt. Wanneer het zijn smaak verliest (dat was mogelijk met het zout dat uit de Dode Zee gewonnen werd), dan wordt het weggegooid. Zo zijn ook wij, als volgelingen van Jezus Christus, gemaakt om kwaliteit en smaak te brengen in onze omgeving. Daarmee kunnen we anderen helpen. Wanneer wij deze smaak verliezen, wie zal óns dan kunnen helpen?

De Zoon van God wordt het licht voor de wereld genoemd (Johannes 8:12). Deze Zoon noemt Zijn volgelingen ook het licht van de wereld. Licht is net zo onmisbaar als zout. Wanneer wij Jezus Christus volgen zijn we in deze wereld een licht. Het wijst de weg, het is zichtbaar voor iedereen. Zijn wij, als Christenen, zichtbaar voor iedereen? Zijn wij als een stad boven op een berg? Of is onze lamp aangestoken door God, maar hebben we die verstopt in plaats van op een standaard gezet? We zijn licht omdat we Hem volgen. Dat licht mag schijnen voor iedereen om ons heen.

Ons licht, dat we van God hebben gekregen, moet dus schijnen voor iedereen. Dat wordt onder andere zichtbaar door de goede werken, die de volgelingen van de Here Jezus dienen te doen. Deze goede werken zijn bedoeld om het verschil te maken in deze wereld. Daardoor zijn we zout en licht. Door die goede werken zien anderen een licht schijnen, waardoor ze eer gaan bewijzen aan onze Vader in de hemel (vers 16).

Deze goede werken hebben niet tot doel om in de hemel te komen. Dat kan ook niet. We ontvangen onze redding doordat God het ons gratis geeft (zie Efeziërs 2:8 en 9), en wij het aannemen. Deze goede werken zijn bedoeld om iedereen, die God nog niet kent, in staat te stellen Zijn licht te zien, Zijn zout te proeven als het ware, en Hem te gaan zoeken en vinden.

 Johannes 8: 29-32

Wanneer de Here Jezus vertelt dat ook Hijzelf altijd doet wat de Vader in de hemel zegt, komen velen tot geloof. Het eerste dat Jezus hen vertelt is dat ook zij in Zijn woord, in de waarheid moeten blijven. Jezus Christus sprak niet alleen waarheid, Hij leefde het ook voor. Daardoor kwamen velen tot geloof in wat Hij zei.

De waarheid die Jezus spreekt, gekoppeld aan een leven van gehoorzaamheid aan de Vader in de hemel, brengt inzicht. Hierdoor zullen mensen de waarheid niet alleen zien, maar ook begrijpen en er naar handelen.

Wie bij Gods woord blijft, zegt de Here Jezus, zullen werkelijk Zijn leerlingen zijn, Zijn discipelen, Zijn volgelingen. Bij Gods woord, blijven betekent dat je niet afwijkt van wat dat Woord zegt. De waarheid in Gods woord wijst de weg en zorgt dat we in het centrum van Gods wil blijven.

In Kolossenzen 3:16 zegt Paulus: 'Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen.' En in Psalm 119:11 weet de schrijver ons te vertellen: 'Uw belofte heb ik in mijn hart geborgen, zo zal ik niet tegen u zondigen.' Ofwel: Wees vol van Gods woorden en doe wat Hij zegt.

Wat wij zelf doen met Gods woord bepaalt de mate waarin we Zijn leerlingen zijn.

De Here Jezus geeft hier een wonderlijk principe aan. Wie de waarheid (voor zover we die al kennen en begrijpen) gehoorzaamt, zal de waarheid steeds beter leren kennen. Hoe meer we die kennen, hoe beter we kunnen doen wat God van ons verlangt. Hierdoor zullen we Zijn woorden nog weer beter gaan begrijpen. En zo groeien we in de waarheid!

Wie de waarheid liefheeft en spreekt kan leven in eenvoud. Wie leugens bedenkt moet ze onthouden en herhalen en nieuwe leugens daar bovenop bouwen. Voor je het weet is zo iemand gevangen in een web van zelfbedachte leugens.

De waarheid maakt vrij. De waarheid van God, over de verlossing die geschonken wordt door het offer van Jezus Christus, maakt ons voor altijd vrij van zonde en geeft ons eeuwig leven!

Jezus is de goede herder. *Hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. En wanneer hij zijn eigen schapen naar buiten gedreven heeft, gaat hij voor hen uit, en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen.* (Johannes 10:3b en 4)

Johannes 10: 1-18

Ergens in de verte klinkt jouw naam. Opeens kijk je op en merk je dat je geroepen wordt. Langzaam wordt het duidelijk wie het is die je naam roept. Kom bij Mij en luister! Stem jezelf af op mijn stem en Ik zal je naar buiten brengen. Je hoeft niet langer benauwd te leven naar de regels van de huurling. Ik ben de goede Herder. Ik geef mijn leven voor jou.

Al weet je nu nog niet goed wat het is om mij te volgen, begin gewoon met luisteren naar Mijn stem. Stem je af op Mij door de Bijbel te lezen, door heel persoonlijk te luisteren naar wat Ik je wil zeggen. Probeer het door te geven en in praktijk te brengen. Vertrouw op Mij en wees je ervan bewust dat Ik voor je uitga. Kleine stapjes in geloof door heel goed naar Mijn stem te luisteren. Je kunt gewoon beginnen door met Mij mee naar buiten te gaan.

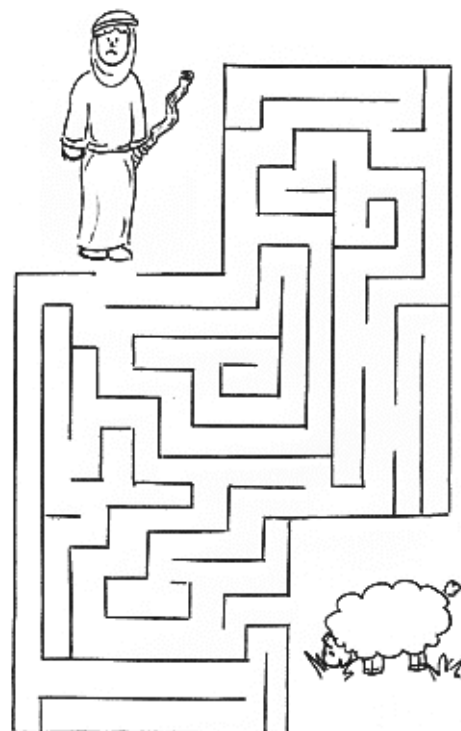
Als je al een tijdje met Mij naar buiten bent geweest dan kan het gebeuren dat je door een dal van diepe duisternis moet. Wees je er dan van bewust dat Mijn stem is als een stok en een staf. Door te luisteren naar Mijn stem leid Ik je over de moeilijk begaanbare weg. Luister goed, want Ik kan je beschermen voor roofdieren. Probeer geen indruk te maken op anderen en lach anderen niet uit als zij de weg even kwijt zijn. Let slechts op Mij. Ik zal bij je zijn, alle dagen!

Gebed:

Here God, ik dank U voor Uw Zoon. Hij wil ook mij naar buiten brengen, waar ik mag genieten van alles wat U schenkt. Open de oren van mijn hart en leer mij U na te volgen.

Puzzel:

Kun je ervoor zorgen dat het schaapje de Herder volgt?

📖 Lucas 19: 1-10-15.

'En hij (Zacheus) trachtte te zien, wie Jezus was, (...).'

Het is maandagmorgen. Ergens in de drukte van het hebben van een gezin met kleine kinderen is mijn stille tijd er af en toe bij ingeschoten en ben ik nu blij dat ik even zit. Stilte. Ongestoord de Bijbel kunnen lezen. Bidden en openhartig spreken met mijn hemelse Vader. Het doet me goed. Mijn dagboekgedeelte gaat over 'meer willen van minder'. En aan het eind van mijn gebed bid ik: 'Heer, al mijn plannen en mijn tijd, leg ik in Uw Hand, wilt u mij gebruiken'?

Ik heb mijn gebed net beëindigd als de telefoon gaat. Het is mijn achterbuurvrouw. 'Ga je mee naar Roetgerink?'. Ik schiet in de lach en denk nog dat ze een grapje maakt. 'Op maandagmorgen?' vraag ik nog. 'Ja', ze meent het echt. Ik bedenk me: 'Heer, dat kan ik toch niet maken?'. Ik moet toch zieke mensen bezoeken, voor anderen bidden en lezen over wat het betekent om Jezus te volgen? Maar ergens voel ik toch dat het goed is en ik besluit met haar mee te gaan.

Ze is zelf niet gelovig noch kerkelijk, maar in de auto vertel ik haar over de groep mensen uit onze gemeente die naar Kenia zijn geweest. Ze luistert aandachtig en stelt: 'Ja de mensen daar zijn zo gelukkig, terwijl ze maar weinig hebben, wij willen altijd maar meer, meer, meer, en zijn eigenlijk nooit tevreden'. Dat raakt me, want daar ging het in mijn stille tijd ook over. Ze vertelt me over dingen uit haar eigen leven, waarin ze op zoek is naar geluk, maar waarin ze zo vaak een tekort ervaart. En ik vertel haar over mijn worsteling om ook altijd maar meer te willen... meer te willen hebben, meer te willen doen, meer te willen zijn, terwijl dat 'meer' - daar ben ik inmiddels ook al wel achter -- nooit leidt tot echte tevredenheid of voldoening. En ik vertel haar wat ik die ochtend tijdens mijn stille tijd bedacht: dat ik graag wil streven naar meer van minder. En dat in de stilte met God zijn me pas echt gelukkig maakt. Dat Hij dan genoeg voor me is.

Zo spreken we een poosje met elkaar over het geloof, op een gewone maandagmorgen en mag ik getuigen van Hem. Zo opent God me de ogen voor wat discipelschap ook is: openstaan voor de mensen in je eigen leefomgeving en met hen het geloofsgesprek voeren. Veel mensen zijn in deze tijd net als Zacheus, ze zoeken geen geld of goed meer, want het brengt hen geen voldoening. Ze zoeken naar iets anders, naar Iemand, want ergens voelen ze wel aan dat ze iets missen in hun leven. Maar net als Zacheus, zijn ze daarover erg gesloten. Ze vertellen niet graag over wat er diep van binnen bij hun leeft. Ze houden zich schuil, vaak vanuit een gevoel van minderwaardigheid en schaamte.

Zien we hun leegte nog wel?

Laten we ons beschikbaar stellen om, onder God's leiding, elke gelegenheid aan te grijpen om van hart tot hart met hen te spreken.

Zaterdag 31 oktober.

Discipelschap; wat is dat?

📖 Gezang 411 (Het Wilhelmus)

Wilhelmus van Nassouwe. Ben ik van Duitsen bloed.

Toen prinses Amalia geboren werd gaf Koning Willem Alexander (toen nog prins WA overigens), een persconferentie voor de massaal toegestroomde pers. Hierbij was ook de vrouwelijke gynaecoloog aanwezig die prinses Maxima (toen nog prinses Maxima) bij de bevalling terzijde had gestaan. Willem Alexander stelde de kleine baby Amalia voor aan het volk en beantwoorde vele vragen over de naam van de prinses, de geboorteaangifte, etc. Toen werd er ook een vraag gesteld aan de gynaecoloog die naast Willem Alexander stond. De vraag ging over hoe Maxima zich tijdens de bevalling gedragen had. Natuurlijk mocht de gynaecoloog hier niets over zeggen, zo was haar ongetwijfeld voorafgaand aan de persconferentie, duidelijk gemaakt. Dit valt immers binnen de privé sfeer van de Koninklijke familie. Maar de gynaecoloog nam toch het woord en sprak slechts de volgende paar woorden: 'Koninklijk', ze heeft zich Koninklijk gedragen.

Dat vond ik zo'n mooi antwoord! En het vat perfect samen wat ik als discipelschap beschouw: in alles wat je denkt, zegt of doet, mag doorklinken dat je een kind van God bent. Dat je een kind bent van de Allerhoogste Koning. Van Koninklijken Bloede!

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik, van Duitsen bloed,
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood.
Een Prinse van Oranje
ben ik, vrij, onverveerd,
den Koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij, o God mijn Heer,
op U zo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmermeer.
Dat ik doch vroom mag blijven,
uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.

"We hebben een uitnodiging voor die conferentie in Engeland. Wie gaat er mee?" Verwachtingsvol keek de roodharige spreker de huiskamer rond. Voor mij was het geen optie, want ik kon het niet betalen. Na de bijeenkomst nam diezelfde sympathieke man mij apart en zei: "Als geld het probleem is en je wilt gaan- dan betaal ik voor je". Ik voelde me beschaamd. Ten eerste omdat ik het geld er niet voor had en ten tweede dat iemand anders voor mij wilde betalen. Dat kon er bij mij niet in. Aangeraakt door zoveel vrijgevigheid, maar beleefd sloeg ik het aanbod af. Ik behoorde tot een christelijke studentengroep. We deelden met elkaar een leven uit de bijbel en we deelden ons bezit- want als student hadden we niet veel geld te besteden. Maar dat iemand, die geeneens familie van mij was, voor mij wilde betalen, dat ging me te ver.

In mijn leven ben ik al vele malen gezegend, dat wil zeggen dat ik dingen heb ontvangen die ik niet verdiend heb met mijn eigen centen. In het bijzonder door mijn familie. Mijn ouders en mijn opa en oma zijn een voorbeeld voor mij van overvloedige zegen. Maar waarom was het zo moeilijk om een aanbod aan te nemen zoals bij die conferentie? Waarom was mijn onafhankelijkheid op dat moment kostbaarder dan het ontvangen van een gulle gift?

De vraag die achter het hebben van bezit schuilgaat is "Waar zet ik mijn hart op?". Als ik mijn hart zet op mijn bezit, dan heerst het bezit over mij. Als ik mijn hart zet op het kennen van Jezus en als ik fan ben van Christus, dan vertrouw ik op God. En vertrouw ik erop dat Hij voor mij zorgt, ook al gaat dat tegen de heersende economische regels in. Dan maakt God dat ik in staat ben om te ontvangen én te geven buiten de logica van inkomsten en uitgaven om.

De Bijbel leert ons andere principes dan de economische wetmatigheden.

spreuken 3: 9 en 10

Dat houdt in dat we Hem iets moeten geven waarvan we merken dat het ons wat kost. En als je geeft van je inkomsten, geef Hem dan niet wat overblijft aan het eind van de maand, maar geef Hem aan het begin van de maand. Geef Hem het beste. Dat is niet logisch maar Hij belooft dat je dan voldoende inkomsten zult hebben en dat je dan meer dan genoeg extra's overhoudt.

spreuken 11: 24 en 25

Dat is nog eens een aanmoediging om vrijgevig te zijn. Wie wil er nou niet rijk zijn? Weggeven maar! Dan zul je van de last van je eigen bezit bevrijd worden. En zo in staat zijn om te geven én om te ontvangen.

Maandag 2 november

Bezit als discipel

Toen ik 20 jaar was, had ik een mooie auto gekocht. Ik was gek op die auto.

Het was zo erg dat ik er niemand anders in liet rijden. Want straks overkomt mijn auto wat. Ik kan me de dag nog herinneren dat ik een kras op m'n velg reed, de hele dag was verpest. Op den duur kreeg ik er ook dromen over, nou ja het waren nachtmerries.

Ook kwamen gedachten binnen: is nou die auto mijn God geworden? Ik dacht: 'nee dat kan niet'.

Maar toch, diep van binnen wist ik beter, het was inderdaad m'n God geworden. Toen dat besef doordrong, schok ik. Want ik geloof toch in Jezus en niet in een auto?

Hoe kwam het dat die auto zo belangrijk werd? Het creëerde aanzien. Met zo'n auto heb je geld. En ik kicke er ook op. Ik vond het heerlijk als mensen het een mooie auto vonden. Want ja die is van mij!

Die auto was 'mij' geworden. Ik werd er een verwijzing van. Het praten over de auto ging ook heel wat makkelijker dan praten over mijzelf.

Het bezit bezat mij. En dan ben je discipel van Jezus?!

Wat leert de bijbel ons over ons bezit?

Mattheüs 6:19-21

Gelukkig kwam het inzicht na een tijdje worstelen met God. Toen kwam ik er achter dat het bezit mij alleen maar vastzette.

De auto stond tussen mij en God in. Waardoor ik niet verder kwam in de relatie met Hem. Ik kwam daardoor niet tot de persoon die God mij gemaakt heeft.

Conclusie: Op het moment dat aardse dingen boven God komen te staan, zal je niet tot je bestemming komen.

Wees bewust hoeveel waarde u/jij hecht aan aardse dingen. Bezit jij het of bezit het jou?

 spreuken 19:17

Een spreuk = een korte kernachtige zin met een wijsheid of een vermaning. Of is het, misschien nog meer naar onze tijd, een quote? Ja, mooie woorden/mode woorden zijn in! Mee met de slogan, de commercial die ons oproept te **kopen**, te leven. Een vermaning om vandaag nog het te **gelde** te maken. **Geldingsdrang** alom. Een "spreukenwereld" is het zeker ook. Komt, **koopt**..... We hebben het zelfs over het "snelle **geld**" In die paar regels hierboven wordt duidelijk dat geluk toch te maken heeft met als ik maar genoeg **geld** heb. Ja, tòch ?!

Maar.....over discipelschap gesproken.....! Hoe dik ligt het er allemaal bovenop, en tijd nemen om er onder te kijken, er doorheen, het te door-zien?

De eerste regels van het boekje "Het feest van de navolging" luiden: "**Oppervlakkigheid is de vloek van onze tijd. De eis dat onze verlangens onmiddellijk bevredigd moeten worden is allereerst een geestelijk probleem. We hebben in onze tijd geen behoefte aan een groter aantal intellectuele mensen. We hebben meer mensen nodig met diepgang**"

Geen mooie woorden dus, maar woorden die er toe doen. Wellicht dus even opnieuw beginnen. Onder de oppervlakte toch "een schat" vinden. Iets wat óp-geld doet, wat geldig blijft. Diepgang, is dat een spreuk uit-diepen? Stil worden. Herlezen: "**Wie barmhartig is voor de arme leent aan de Heer....**" Ja, nogmaals lezen.

Lenen, ja lenen om te kopen dat is toch de spreukenwereld om ons heen? Zo is het toch, lenen om te kopen.

Maar wacht eens, wie wat weggeeft die leent wat uit, dat staat hier toch echt. Weggeven; dan ben je het toch kwijt? Dat brengt toch geen geld op. Wat zijn dat voor spreuken? Dat gaat tegeltjeswijsheid te boven. Het is een wel-daad (zo staat in het vervolg), een Wijsheid van de bovenste plank om te geven, want dan leen je aan de Heer. **Van de Bovenste plank** met een hoofdletter. Hoe zit dat toch met dat lenen?

Ja, maar wat heb ik dan om te geven, uit te lenen? **Mijn geld, mijn...** Toch maar even dat verhaal van die man die de auto van zijn buurman wilde lenen. "Wel", zei de buurman, "Dat is prima". "Overigens, hij is van mijn vader". "Wat" , zei de ander, "Ik wist niet dat jouw vader zo'n auto had". "**Nee, hij(die auto) is van mijn Vader!**" Waarna hij vertelde dat alles toch maar te leen is. Waar wil je de schat verzamelen? Een discipel weet wel beter waar de vergoeding plaats vindt. Vergoeding rijmt overigens op verzoening.

"Wie barmhartig is voor de arme... Bijzonder dat je aan de Heer kunt lenen. En hier geldt dan ook nog : uitzicht op vergoeding!

Eens heb ik toch iets wonderlijks beleefd! Ik kreeg weer eens zo'n solide, zilveren gulden in handen. En... daar begon 'ie te praten! "Eindelijk ben ik er uit, uit die kelder. Ik raak er altijd mijn mooie glans kwijt. Kijk maar 's." "In een kelder?" vroeg ik. "Ja, ze noemen dat "uit de circulatie genomen." Maar dat is verkeerd. We moeten onder de mensen blijven, weggegeven worden. Maar, kijk... nu komt mijn glans weer terug. Zonder gulden kun je niet leven, zeiden ze, maar ze doen het nu met papier. Een rare tijd hé !

Toen vroeg ik: "Hoe is dat begonnen, hoe ging dat?" "Zó van de Munt kwam ik bij een oude heer in gezelschap van rijksdaalders en gouden tientjes. Dat vonden we chique. Nu weet ik beter, je moet in je leven veel leren. Op een dag gaf die heer mij aan een meisje op een kinderfeestje. Een plezier dat ze met me had! Maar ze stopte me in een varken, tussen centen en kwartjes... Niet zo leuk. Maar telkens haalde ze me er uit en ze poetste me zelfs op. Mooi alsof ik nooit oud zou worden."

"En daarna?" vroeg ik. "O, ik ben op allerlei plaatsen geweest, bij bakkers, slaggers, kruideniers. Ook wel bij een bedelaar, bij drinkers en pretmakers. Bij armen en rijken." "Waar was het prettig?" "Bij armen natuurlijk. De rijken gooien maar met je. De armen passen goed op je. Je krijgt het gevoel dat je veel meer waard bent. Maar er zijn ook uitzonderingen. U weet wat op onze rand staat: 'God zij met ons' Dat is een verstandig man geweest, die dat heeft bedacht. U moest eens weten hoe de duivel juist op óns loert! Daarom roepen we altijd: 'God zij met ons, God zij met ons.'" Ze hebben om mij gedobbeld, me bestolen, gerold, verdonkeremaand. Eén keer zal ik nooit vergeten. Een jonge kerel (hij had me nota bene van zijn moeder gekregen) nam me mee naar een huis..... Nou, een schande, wat dáár gebeurde. Een gemeen huis." "Hoe kwam je er uit?" "Een vrouw heeft me weggegeven. Maar hóé, dat zeg ik niet. Ik wil u wel zeggen: toen ze me weggaf, heb ik me als een gouden tientje gevoeld. Ik verhuisde naar een bakkerswinkel. Een andere keer kwam ik bij een vrek. Die wou me maar vast houden. Hij gooide me op een hele hoop. Wat heb ik het daar koud gehad. We voelden ons allen miserabel. Maar eindelijk ging-ie dood. En toen kon hij niet één van ons meenemen. Toen waren we vrij. Ik houd nu op met praten. Nog één ding: u moet de mensen eens zeggen dat op onze rand geschreven staat: God zij met ons. U moet ze vertellen, wat prachtige dingen ze met ons kunnen doen. Voor zieken, armen, heidenen, wezen. En als iemand zegt: "Ja , maar op dat papiergeld staat niet: God zij met ons, dan moet u antwoorden: Dat is nu wel waar, maar wij dekken dat papier. Iemand heeft eens gezegd (en **Die** sprak de waarheid): "Het is zaliger te geven, dan te ontvangen". Handelen we dan dáárnaar!

Vrij, verkort weergegeven naar: "De *plunjezak*"(bladz. 84/87) van J.H. Sillevius Smit

 Genesis 1: 26, 27

Eerst was er niets; alles wat er is werd door God gemaakt! Alles is dus van Hem. Wat wij bezit noemen is wat Hij ons heeft toevertrouwd. Mijn geld is het geld dat ik van Hem gekregen heb! We zeggen zo gemakkelijk, 'maar ik werk er hard voor dus verdien ik het ook'! Maar: is het mijn verdienste dat ik gezond genoeg ben om te werken, dat ik in een land woon vol mogelijkheden en goede arbeidsvoorwaarden enz.? Het is belangrijk om dat niet uit het oog te verliezen.

Wat doen we dan met datgene wat God ons heeft toevertrouwd? Jezus zegt duidelijk dat het eerste en het grote gebod is: 'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.' 'En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf'.

Als we God en onze naaste op de eerste plek in ons leven zetten dan is ons bezit daaraan dus ondergeschikt! Mijn geld en bezit is Gods geld/bezit en dat mag ik gebruiken om Hem en mijn naaste te dienen; God zorgt voor mij en met wat ik heb mag ik voor mijn naaste zorgen.

Op verschillende plekken in de Bijbel kunnen we lezen hoe God ons beloont als we zijn geboden houden. In Jesaja 58 vind je een prachtige opsomming

- Je zult gelukkig zijn
- Je zult lijken op de zon die stralend opkomt in de ochtend
- Het zal beter met je gaan
- God zal je beschermen
- Hij helpt je als je hem om hulp vraagt
- Je zult lijken op licht dat in het donker schijnt. Overal waar het donker is, zorg je voor stralend licht.
- God zal je leiden
- Als je dorst hebt geeft Hij je te drinken
- Hij maakt je sterk en krachtig
- Je zult lijken op een tuin waar altijd water doorheen stroomt en op een bron waar altijd water uit komt.

Wie wil dat nu niet!?

Vaak hoor je: 'Als je Jezus wilt volgen dan **moet** je van alles en **mag** je een heleboel dingen **niet**.' Dat is het beeld dat veel mensen hebben van Christenen; mensen die gebonden zijn aan regels!

God heeft ons inderdaad leefregels gegeven maar Hij gaf ze niet om ons te beperken maar juist om ons een goed leven te geven! Gisteren lazen we de prachtige beloftes uit Jesaja 58.

Maar wat zijn dan de regels die we moeten naleven?

Micha zegt het mooi: *Maar de Heer heeft jullie al verteld wat hij van jullie verlangt. Hij heeft al bekendgemaakt wat goed is. Hij vraagt alleen dit: Wees eerlijk, rechtvaardig en trouw. En denk niet alleen aan jezelf, maar leef dicht bij God. (Micha 6:8)*

Niets moeilijks of ingewikkelds dus, we moeten ons hart en ons gezonde verstand gebruiken! Wat dat in de praktijk betekent kunnen we o.a. lezen in Jesaja 58:

- Bevrijd mensen die gevangen zitten
- Laat slaven vrij
- Zorg dat niemand meer onderdrukt wordt
- Deel je brood met mensen die honger hebben
- Geef arme mensen een plek in je huis
- Geef kleren aan mensen die naakt zijn
- Zorg goed voor de mensen om je heen
- Beschuldig mensen niet te snel,
- Vertel geen slechte dingen over een ander
- Als iemand honger heeft, geef hem dan te eten. Geef hem net zo veel als je zelf eet.
- Geef aan de armen alles wat ze nodig hebben.

God heeft niets van ons nodig, wij hebben Hem nodig! Alles is van Hem!

De Heer wil dat we Hem zoeken met hart, ziel en verstand en dat we onze naaste liefhebben als onszelf!

Zaterdag 7 november

Discipelschap is wereldvreemd.

De wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid. (1 Joh. 2:17)

📖 1 Johannes 2: 12-17; Johannes 14: 27; Efeze 5:14,15

Voordat je vandaag weer aan het werk gaat, vraag Ik je even stil te worden. Neem even de tijd en kom tot rust bij Mij. Ik leg je geen zwaar juk op en wil je niet belasten. Integendeel! Geef je gedachten even de tijd om los te komen van je werk, de stress, en je gewoonte om je voortdurend zorgen te maken over alles wat nog moet gebeuren.

Realiseer je je dat Ik je hebt gemaakt? Begrijp je dat Ik je al die talenten heb gegeven?

Begrijp dat onze relatie niet is als een heer en zijn slaaf of als een slager en een schaap. Ik ben jouw Schepper! Ik wil als een Herder voor jou zorgen.

Wees je hier van bewust, want vandaag doet de wereld weer een beroep op je. De wereld wil dat je haar gaat vertrouwen. Dat je al je tijd en energie in haar steekt zonder dat je aan Mij denkt.

Ook vandaag wordt er weer een beroep op je wil gedaan. Ben je bereid om Mij na te volgen? Kunnen anderen zien dat je een discipel bent van Mij op het moment dat je moet kiezen tussen recht of onrecht? Als je erover denkt om de ander tekort te doen om er zelf beter van te worden? Vraag je dan af wat je eraan hebt om alles van deze wereld te krijgen maar Mijn vrede te verliezen. Ik schenk je Mijn vrede.

En als je het even niet meer weet, luister dan naar Mijn stem en laat Mij jouw gedachten dan opnieuw vervullen. Ik ben bij je!

Gebed:

Vader in de hemel, wilt U mij helpen om Uw wil te doen? Leid mij door Uw Heilige Geest en maak dat ik mijn voeten zet op de wegen van Uw wet.

Zingen:

Neem mijn leven laat het Heer. (OTH 235/ Gez. 473)

Discipelschap begint bij liefhebben

Discipel zijn in je klas, je stageplek, je werk, thuis. Hoe doe je dat eigenlijk? Moet je juist wel iets zeggen? Iets doen? Soms is het juist beter om je mond te houden. Hoe weet je nu wat wijs is?

Blader eens terug naar de eerste bladzijde van dit boekje. Weet je nog van dat verhaaltje over die leraar? De Heilige Geest is jouw leraar! Hij wil je helpen!

Maar.

Kan ik wel discipel zijn? Is dat niet te moeilijk voor mij?

Lees eerst eens het volgende verhaaltje en dan stel ik je de volgende vraag.

Verhaaltje

Om haar kleine zoon aan te moedigen om te oefenen op de piano, nam een moeder hem mee naar een concert van Paderewski. Toen ze hun plekje hadden gevonden, zag de moeder een vriendin in het publiek en ze liep op haar af om een praatje te maken. Nadat het jongetje de prachtige concertzaal had bewonderd stond hij op en ging op onderzoek uit en opende een deur waarop stond: "Geen toegang."

Toen de lichten in de zaal dimden en het concert op het punt stond om te beginnen, ging de moeder terug naar haar plaats en ontdekte dat haar zoontje verdwenen was. Plotseling gingen de gordijnen open en de spot richtte zich op de imposante, glanzende Streinway-vleugel op het podium. Tot haar grote schrik zag de moeder dat haar zoontje achter de piano zat en volkomen onschuld 'Twinkle, twinkle, little star' speelde.

Op dat moment kwam de beroemde pianist binnen, liep snel naar de piano en fluisterde het ventje in zijn oor: 'Niet stoppen, doorgaan!' Toen boog Paderewski zich voorover en begon met zijn linkerhand een baspartij toe te voegen. Daarna reikte hij om het ventje heen om met zijn rechterhand de boventoon te spelen. Samen veranderden de oude meester en het kleine jochie een spannende situatie in een wonderlijk creatief experiment. Het publiek ging helemaal uit zijn dak.

Nog een keer dezelfde vraag:

Kan ik wel discipel zijn? Is dat niet te moeilijk voor mij?

Hebreëën 13:20-22

Gebed:

Vader, wat is het bevrijdend om te weten dat U de perfecte meester bent!

Maandag 9 november

Ik bid dat zij volmaakt één zijn, opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad. (Joh. 17: 23)

📖 Johannes 17; Markus 12: 28-31; Mattheüs 25: 35,36

Ik vraag je vandaag of je Mij wil liefhebben met heel je hart, met heel je ziel, heel je verstand en met al je kracht. Ik heb je immers bevrijd van zonde! En heb ik niet de macht van satan in jouw leven verbroken? Heb ik jou niet door het geloof in mijn Zoon het eeuwige leven gegeven?

Jij bent net als ieder ander mens de kroon op de schepping. Daarom vind Ik het zo belangrijk dat je niet alleen oog hebt voor jezelf, maar ook voor de ander! Dat is misschien niet altijd even gemakkelijk, maar denk dan eens aan dat kruis wat Ik voor je droeg. Weet je hoe ik geminacht werd door de mensen? Weet je hoe het voelt om bespot en geslagen te worden? Weet je wat het betekent om van God verlaten te zijn?

Bedenk vandaag eens niet alleen datgene wat jij zo belangrijk vindt, maar bedenk ook eens wat je voor Mij kan doen! Je weet toch dat als je zorgt voor een mens die door niemand wordt opgemerkt je dat aan Mij doet? Schenk hem eens jouw onverdeelde aandacht, zoals ik jou met een onverdeeld hart liefheb.

Durf je het aan om Mij lief te hebben met heel je bezit? Durf je het aan om te luisteren naar Mij als ik een beroep op je vrijgevigheid doe? Ik gaf alles voor jou!

Luister:

U gaf 100% - Gerald Troost

<https://www.youtube.com/watch?v=e1LoKcW93ts>

Gebed:

In de stilte van mijn hart kom ik tot U. U gaf 100% en nu raakt Uw liefde mijn koude hart aan. Ik dank U voor dit offer! Nu geeft u mij de liefde, de kracht en de rust om naar de ander om te zien en bid ik U om zegen.

Dinsdag 10 november

De straatjongen en Leonardo.

Romeinen 12: 18

We kennen allemaal de naam van Leonardo da Vinci, de grote Italiaanse schilder. Hij leefde rond 1500. Hij was de schilder van o.a. het beroemde schilderij 'Het laatste Avondmaal'. Het Laatste Avondmaal is een muurschildering en is te bewonderen in een dominicaner klooster in Milaan. Het schilderij is qua afmetingen (4,6 x 8,8m) vergelijkbaar met 'onze' Nachtwacht. Op het schilderij van het Laatste Avondmaal worden de reacties van de apostelen weergegeven, meteen nadat Jezus gezegd had, dat één van hen Hem zou verraden. Zij keken elkaar aan, onzeker, wie Hij bedoelde, schrijft de evangelist. (zie afbeelding.)

Da Vinci heeft in zijn leven heel veel Bijbelse verhalen en motieven in zijn schilderijen verwerkt. Over dat werk gaat het volgende verhaal:

Leonardo was eens in zijn atelier aan het schilderen. De deur van het atelier stond meestal open om het daglicht ruimte te geven. Vaak bleven mensen dan even staan om hem aan het werk te zien. Een keer stonden een paar straatjongens toe te kijken. Dat ging goed tot een van de jongens struikelde over een paar lege schilderijdoeken. De schilder, boos en driftig geworden, smeed zijn penseel in de hoek en beet de ongelukkige jongen een paar lelijke scheldwoorden toe. Huilend rende de jongen de straat op.

Leonardo raapte zijn penseel weer op en ging verder. Hij probeerde het gezicht van Jezus te schilderen, maar het lukte niet meer: zijn driftbui en zijn boze woorden hadden zijn creativiteit geblokkeerd.

De kunstenaar legde toen zijn penseel neer en zocht in alle straten en stegen naar de straatjongen. Toen hij hem had gevonden, vroeg hij: 'Wil je mij mijn drift vergeven? Ik heb iets gedaan dat erger is dan jij. Jij struikelde per ongeluk, maar ik was fout door zo driftig tegen je te keer te gaan'. N.B.: een groot schilder die aan een straatjongen om vergeving vraagt! Toen de schilder echter daarna zijn werk hervatte, vloeide het gezicht van Jezus onbelemmerd uit zijn penseel.

Een prachtig verhaal.

Maar het is meer dan een prachtig verhaal natuurlijk. Het toont de praktische noodzaak bereid te zijn desnoods de onderste weg te gaan om iedere dag 'schoonschip' te maken: voor zover het van ons afhangt, vrede houden met alle mensen. Want negatieve gevoelens als hoogmoed, boosheid, wrok en schuld belemmeren Gods' werk in ons werk en leven en in relaties met anderen en met God. 'Schoonschip maken' is vaak geen gemakkelijke weg, dat is een dagelijkse strijd. In die strijd helpt de Heilige Geest en doet ons zijn vrede ervaren.

📖 Mattheüs 28: 19

Als je dat leest lijkt het net of je naar andere landen moet gaan om mensen de boodschap van het evangelie te leren. Maar... ik kwam er jaren geleden achter dat de boodschap van Jezus vertellen ook mag en moet beginnen binnen je eigen kleine kringetje, gezin, familie, vriendenkring, burens en werk en zelfs binnen de kerk. Ik kwam er achter dat dat niet een gemakkelijke weg maar wel een fantastische weg is om te gaan. Ieder mens is anders en God heeft ieder van ons een ander talent gegeven en daarom is het prachtig te ontdekken dat wanneer je samen zoekt je ook zult vinden. Ook/juist zelf blijf je leren (**discipel=leerling=volgeling**).

Jezus zegt in Matth. 5: **Jij bent het zout der aarde, maar ook je bent het licht der wereld.**

Ik ging vaak op weg met een hele bus zout. En een lichtbundel die je op 5 km afstand ook kon zien. Maar Jezus zegt: Niet ineens teveel, niet te gretig. De maaltijd krijgt smaak van een klein snufje zout, door een hele bus tegelijk dan is het niet te eten. Vertel waar het brood des levens is te vinden. En... zo'n grote lichtbundel verblindt juist in plaats van dat het verlicht.

Ik kom de laatste jaren veel mensen tegen die niet kerkelijk betrokken zijn en er eigenlijk ook geen behoefte aan hebben... Ik laat dan op **mijn manier** zien dat ik geloof. Kleine gesprekjes aanknopen en wanneer mensen/collega's het moeilijk hebben, zeggen dat ik voor ze bid. Vaak komen ze er op terug en kan ik dieper met ze ingaan op het geloof.

Ook door het soms als een grapje te doen lijken: We hadden bv. een uitje met collega's en werden er op uitgestuurd met een GPS-systeem. We moesten allerlei vragen beantwoorden en konden **daardoor** de **goede weg vinden**. Op een gegeven moment kwamen we er niet uit. Op dat moment fietste er een mevrouw voorbij en ik dacht, ik vraag of zij het weet. (Soms heb je hulp nodig... toch?) Ze keek me een beetje verbaasd aan, maar ik zei: Ja weet u, we worden **van bovenaf bestuurd** en moeten deze straatnaam invoeren om **de juiste weg te vinden**. Zij gaf ons de naam van de straat **en...** we hebben gewonnen. Mijn collega's lagen nog tijden daarna in een deuk door mijn gezegde: ha ha ha ..... van bovenaf bestuurd, dat is nou net wat voor jou. Maar hoe bijzonder. Ik heb er nog weken met hen over gepraat: Dat ik geloof dat we inderdaad .....**VAN BOVENAF BESTUURD WORDEN**, en dat **JEZUS DE WEG** de Waarheid en het Leven is.

En... we zijn **leerling**. **We mogen fouten maken**, dat hoort erbij. Als je je laat leiden van bovenaf dan komt het zeker goed. Jij doet je best en God doet de rest. Vertrouw daar maar op. Hij is trouw en laat je nooit los. Als je Hem wil volgen.

 Micha 6:8

Nadenkend over 'discipel zijn op je werk' is het goed om het begrip 'werk' breder te trekken dan 'de betaalde baan'. Dat kan ook betrekking hebben op allerlei vormen van onbetaald werk, mantelzorgtaken, vrijwilligerswerk enz. We mogen ons werk zien als het ontdekken, ontwikkelen en gebruiken (oog krijgen voor) van de gaven en talenten die we van God gekregen hebben, om zo **doelgericht** en tot eer van God te leven. In de hectiek van alledag is het de grote uitdaging om dicht bij onze Opdrachtgever te blijven. De voortdurende valkuil is dat we verstrikt raken in zaken die ons afleiden van ons doel en onze bestemming.

Wat een voorrecht en rijkdom dat we door het verlossingswerk van Jezus en aangeraakt door Zijn Liefde discipelen van Hem mogen zijn. Dat we door Zijn Woord in de Bijbel van Hem mogen leren en in Zijn voetsporen mogen gaan.

De woorden 'niet anders' en ootmoedig' in Micha 6: 8 zijn krampbevrijdend. Het helpt ons om bij het vergaderen, strijken, verzorgen, lesgeven of wat we ook doen, in ons hart te 'wandelen met Jezus', zodat onze omgeving mag proeven Wie de onderstroom in ons leven is.

Psalm 23 op een andere manier

*De Heer bepaalt het tempo van mijn werk,
ik hoef niet te jachten.
Altijd weer schenkt hij mij momenten van stilte,
adempauzes, waarin ik tot mezelf kan komen.
Ik merk wel: het hart komt alleen tot rust
als men aan deze Heer zijn vertrouwen schenkt.
Al heb ik het erg druk, toch is het niet nodig
dat ik mijn innerlijke vrede kwijt raak.
Elk uur en in alle dingen is Hij aanwezig
en daarom verdwijnt de dreiging om me heen.
Midden in de drukte van het leven
doet Hij mij vaak iets ervaren dat moedgevend is.
Dan is daar ineens die innerlijke vrede
en de diepe zekerheid dat ik geborgen ben.
Ik voel dan dat mijn kracht toeneemt,
dat ik mijn evenwicht terugkrijg
en mijn dagelijks werk weer aankan.
Bovendien is het heerlijk om te weten
dat ik wandel in het voetspoor van mijn Heer
en dat mijn thuis nu en voor altijd bij Hem is.*

Een blijvende opdracht en uitdaging voor ons allen, die we met vallen en opstaan en in Zijn kracht elke dag opnieuw weer mogen proberen in de praktijk te brengen.

En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort; maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. Mat. 13: 22)

Lezen:

📖 Mattheüs 13:7, 22, 44-46; Psalm 16:8-11

Ik, de Schepper van hemel en aarde heb je gemaakt om vrucht voort te brengen. Dat kan als je met Mij verbonden blijft en tijd met Mij doorbrengt. Ik geniet van elke minuut die je met Mij doorbrengt! Laat je niet voortdurend in beslag nemen door werk, geld of mobiel. Door alsmaar bezig te zijn met werk, bezit, en jouw materiële verlangens maak je meer stuk dan je lief is. Het leidt je af van je bestemming en de Weg die Ik zo graag met jou bewandel.

Breng daarom tijd met Mij door. Ik verzeker je dat dit meer oplevert dan je voor mogelijk houdt. Je zult weten wie je bent in Mij. Je zult je geen zorgen meer hoeven te maken over hoe anderen over je denken. Je zult niet langer de schijn hoeven op te houden.

Wees je daarom bewust van de verstikkende werking van geld. Door je zinnen hier op te zetten ga je denken dat je zonder Mij kunt. Als je dat denkt, dan ben je parels aan het zoeken, maar heb je nog niet begrepen wie Ik ben.

Ik wil je laten zien welke weg je moet gaan en schenk je daarin Mijn vreugde en rijkdom. Ik heb een weg in je leven uitgekozen om die te gaan met overvloed en vrede. Ik daag je uit om die weg samen met Mij te gaan. Ik verzeker je dat als je dat doet je veel vrucht zal dragen.

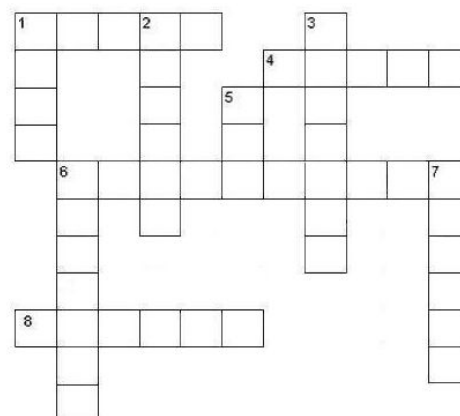
Gebed:

Zegen ons op de weg die ik moet gaan.
 Zegen ons waar we in geloof voor leven.
 Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
 Zegen om de ander tot zegen te zijn!

Luister:

<https://www.youtube.com/watch?v=C5hrA-hszC8>

Opwekking 710 - Sela Gebed om zegen

Horizontaal:

- 1. Plaats waar je schat moet zijn.
- 4. Gevoel van blijdschap
- 6. Plaats waar je niks ziet
- 8. Schatten uit oesters

Verticaal:

- 1. pomp van bloed
- 2. oneindig
- 3. verlangen
- 5. een vliegend insect
- 6. schitterende steen
- 7. verzamelen

 Handelingen 4 : 8-13

Waar je mee omgaat word je mee besmet, zo luidt het spreekwoord. Uit wat we doen en wat we zeggen blijkt met wie we de meeste tijd doorbrengen

Er komen die dag een hele groep mensen op Petrus en Johannes af: leiders, de oudsten en de schriftgeleerden, de hogepriester en allen die tot de hogepriesterlijke familie behoorden. Ze vroegen naar het hoe en waarom van een genezing en hun evangelieverkondiging. De discipelen hebben iemand genezen door de kracht van Jezus Christus. Deze man is genezen door de Heer. Het gevolg is dat hij voortaan ook dicht bij de Heer wil zijn. Hij volgt Petrus en Johannes de tempel in en prijst God (Handelingen 3:8). Hij wil omgaan met God. Ons verlangen om naar Gods huis te gaan en Hem te prijzen houdt verband met in hoeverre we inzien wat Hij voor ons gedaan heeft.

Wanneer Petrus en Johannes door de schriftgeleerden ter verantwoording geroepen worden, wijzen ze op de Heer. We hebben het niet uit eigen kracht gedaan maar de Here Jezus Christus heeft het gedaan (Handelingen 4:10). Petrus en Johannes willen geen eigen eer. Ze gebruiken elke gelegenheid om mensen op Jezus Christus te wijzen. Zelfs als ze staan tegenover de mensen die de Heer verworpen hebben.

Wanneer we tegenover mensen staan die de Heer niet willen kennen mogen we Gods hulp vragen om op Jezus Christus te wijzen. Hij is immers de Enige op aarde die de mens redding kan bieden (Handelingen 4:12).

De schriftgeleerden en al de mensen die bij hen staan zijn verbaasd. Wat Petrus en Johannes doen is al niet te verklaren, maar wat ze zeggen is ongewoon voor gewone vissers zoals zij. Daarom trekken ze de conclusie dat ze in Jezus' gezelschap waren geweest.

Wanneer mensen aan ons kunnen zien dat we tijd met de Here Jezus Christus hebben doorgebracht is dat een sterk getuigenis. Het is goed om regelmatig ruim tijd met Hem door te brengen, als we "besmet willen worden" met Wie Hij is.

 Mattheüs 16:24-25

Wat te doen?

Dat vragen we ons vaak al als we staan voor een keuze.

Wat te doen?

We gaan onze mogelijkheden na.

Wat te doen?

We denken over wat we willen.

Wat te doen?

De keuze begint vaak bij onszelf

Wat te doen?

Wat zou God nu willen?

Wat zou Hij doen als Hij in onze schoenen stond?

Wat zouden we doen als het niet bij onszelf begint?

Wat zouden we doen als we op God zijn gericht?

God en de ander bovenaan...

Maakt dat een verschil?

Mag God iets zeggen over onze keuzes, mag Hij erin meebeslissen als Hij wil?

Staan wij open voor inspraak in ons leven, of voelt dat als teveel controle loslaten...

geeft dat intern weerstand, zijn we bang, bang dat we iets moeten doen tegen onze zin?

Jezus roept ons op tot zelfverloochening. Opgeven van wat jij uit jezelf graag wil...

een heftig uitspraak... dat is het. Maar het maakt wel de weg vrij om echt achter Hem aan te gaan.

Geloven is vertrouwen.

Vertrouwen dat Hij het goede met ons voor heeft.

Vertrouwen dat als we onszelf verliezen, wij onze echte ik juist zullen vinden.

Dan verandert onze wil.

Dan staan we opnieuw voor de vraag:

Wat te doen? Uiteindelijk maken we zelf de keuze...

met 1 groot verschil: in afhankelijkheid van Hem.

 Titus 2: 11,12

Titus was een collega van Paulus. Hij was zendeling op het eiland Kreta en heeft daar verschillende gemeenten gesticht. Paulus schrijft aan Titus over genade, die ons bepaalde dingen leert.

Genade is onze redding

Vers 11 vertelt dat Gods genade is verschenen. Deze genade heeft een kenmerk: ze is zaligmakend. Dat betekent dat door die genade mensen gered kunnen worden. Die genade, waardoor we gered kunnen worden, is door de Here Jezus zichtbaar geworden voor alle mensen. Ze is niet alleen voor iedereen zichtbaar, maar alle mensen kunnen erdoor worden gered.

Genade leert ons te verloochenen

Genade leert ons om goddeloosheid en wereldse begeerten te verloochenen. Wanneer we de genade van God leren kennen - we worden om niet gered, door de Here Jezus - dan moeten we afgoden en wereldse begeerten afwijzen.

Je kunt niet genade aannemen en tegelijkertijd goddeloosheid omarmen. Genade voedt ons als het ware op om goddeloosheid te leren afwijzen. Dit kunnen we alleen door Gods kracht doen.

Genade leert ons bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven

Bezonnen heeft met onszelf te maken. Het betekent zelfbeheersing en discipline, structuur in ons leven en een karakter dat onder controle van Gods Geest heeft leren staan.

Rechtvaardig heeft met anderen te maken. Onze houding naar de medemens (gelovigen en ongelovigen) mag Gods rechtvaardigheid weerspiegelen, want we mogen weten dat we door genade door God gerechtvaardigd zijn.

Godvruchtig heeft met God te maken. Ons leven mag vrucht dragen voor God, zoals een wijnstok vrucht draagt voor de landman (vergelijk Johannes 15). Deze vrucht is een gevolg van Gods genade in ons leven.

Zal je hart het houden, zullen je handen sterk blijven wanneer ik tegen je optreed? (Eze. 22:14)

Deuteronomium 30: 19,20; Jeremia 31:33,34; Ezechiël 22:1-14

Besef je dat Ik met jou een verbond heb gesloten zoals Ik eens met Israël heb gedaan? Israël hield zich niet aan mijn verbond en daardoor riepen zij onheil over zich af. Daarom sloot Ik met jou een nieuw verbond in de doop bezegeld. Mijn zoon, mijn dochter, weet je nog hoe Ik je leven vervulde met liefde, vrede en blijdschap toen jij je aan Mij toevertrouwde? Heel de hemel verheugde zich dat Mijn Geest jouw leven richting mocht geven. Ik gaf je Mijn Geest zodat je steeds meer op Mijn Zoon zou gaan lijken. Ik wil je Mijn wegen leren en zegenen. Luister daarom opnieuw naar mijn Stem!

De stemmen van de wereld schreeuwen door elkaar en trekken je allerlei kanten op. Luister niet naar deze stemmen, maar treed ze tegemoet met mijn Woord. Als je aan het werk bent wil Ik je leven leiden. Als je bezig bent, weet dan dat Ik bij je ben. Ik wil Mijzelf aan jou openbaren.

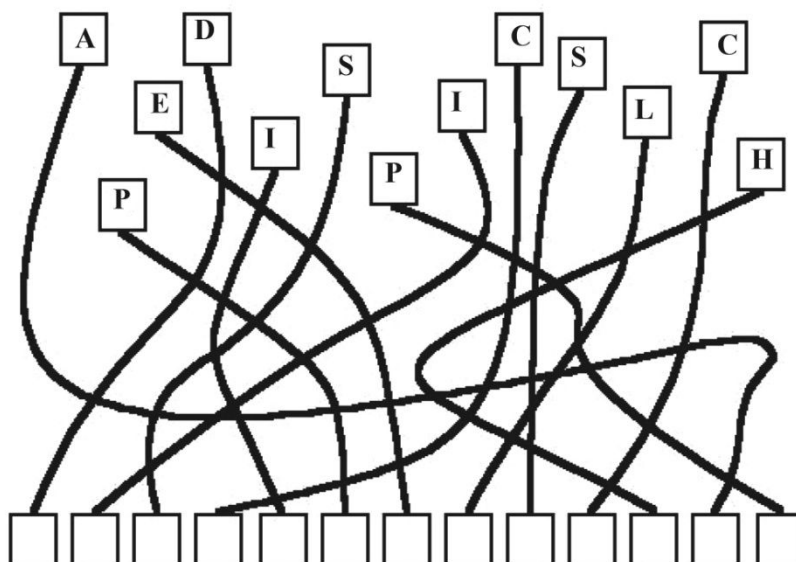
Ontheilig je lichaam niet, want dit is de tempel waar Ik in wil wonen. Laat je niet in beslag nemen door winstbejag, bloedvergieten, afpersing of uitbuiting, want mijn Geest kan niet wonen in een hart dat bezoedeld en vol van vuiligheid is. Zal je hart het houden als Ik mij terugtrek? Zal je sterk genoeg zijn als Ik het tegen je opneem?

Ik verlang ernaar om Mijn licht in je leven te laten schijnen, zodat door mijn genezende nabijheid je leven vernieuwd wordt en jij identiek zult zijn aan het beeld van Mijn Zoon.

Gebed:

Genadige God, maak mij gelijkvormig aan het beeld van Uw Zoon. Reinig en vernieuw mijn hart opdat ik zal leven!

zet de letters in de goede volgorde

Woensdag 18 november.

Discipelschap en kruisdragen.

📖 Lucas 14: 25-33.

Lange tijd heb ik gedacht dat ik Jezus volgde in mijn leven. Ik was inmiddels 23, had belijdenis gedaan in de kerk en was 's avonds actief in het gemeentewerk. Op mijn dagelijks werk en in mijn sociale leven kwam ik er voor uit dat ik christen was en vertelde openlijk over mijn geloof in Jezus. Maar van binnen was ik tegelijkertijd ook erg bezig met mijn carrière, (sociale) status en 'hoe kom ik over naar anderen toe'. Onbewust waren die dingen erg belangrijk voor mij geworden. Bovendien worstelde ik met verborgen zonde in mijn leven, maar daarover vertelde ik uiteraard niemand. Toen gaf God me op een nacht een droom. Een droom waarin Hij me heel veel gebeurtenissen uit mijn leven liet zien en waarbij Hij mij uiteindelijk naar een troonzaal leidde. In die troonzaal stond een grote troon en toen ik dichterbij kwam, zag ik dat ik zelf op die troon zat. God zei tegen mij: "Jij zit zelf op de troon van je leven, en af toe luister je naar wat Jezus tegen je zegt". "Zet Mij, zet Jezus, op de troon van je leven en je leven met Mij kan pas écht beginnen". Toen werd ik wakker.

Sindsdien is er veel gebeurd in mijn leven, maar het onderwerp van deze droom is altijd belangrijk voor mij gebleven. Ik heb mede door deze droom geleerd dat je wel verstandelijk in Jezus kunt geloven, maar dat je ook moet leren om je volledig aan Hem over te geven. Dat Jezus de Heer van je leven moet worden. En Iemand die Heer is over jou, heeft het volledig voor het zeggen in je leven. Jezus roept ons in het Bijbelgedeelte (Lucas 14: 25-33) op om de kosten van discipelschap te berekenen: *'Want wie van u, (...) zet zich niet eerst neder om de kosten te berekenen?'*. Velen van ons, waaronder ikzelf dus lange tijd, onderhandelen nog steeds met Jezus over de kosten van het volgen van Hem, in plaats van ze te berekenen. Ze willen niet het recht opgeven om zelf te bepalen welke dingen dat zijn, en redeneren in de trant van: 'ik wil wel kerkenwerk doen, maar die persoonlijke zonde wil ik er niet voor opgeven', 'ik wil wel voor mijn geloof in U uitkomen Jezus, maar niet als ik daardoor voor gek sta op mijn werk', 'ik wil u wel gehoorzamen Jezus, maar niet als ik daardoor inkomsten misloop'. Voortdurend blijven ze de kosten en baten van het volgen van Jezus tegen elkaar afwegen op allerlei terrein, waardoor zij zelf de ware bestuurder van hun leven blijven en op hun eigen levenstroon zitten.

Daarom is discipelschap voor mij ook vooral het opgeven van je recht om zelf te bepalen wat voor jou de beste manier van leven is. Het is het opgeven van je recht om zelf te beslissen of je Gods wil zult doen of niet. Het is de kosten berekenen, Hem het stuur van je leven in handen geven en vervolgens onvoorwaardelijk doen wat Hij zegt. Het volgen van Jezus vraagt van jou een groot offer en veel moed. Moed en de bereidheid om Zijn wil te doen, hoe dan ook.

Dit is het ware leven waar God je toe roept. Leven naar Zijn voorbeeld. Ik kan me geen mooier leven meer voorstellen.

 Romeinen 5:2

Door Jezus is het Koninkrijk van God zeer toegankelijk geworden. Ik noem een aantal momenten waaruit dat blijken zal.

*Binnenkort weer: Kerstfeest. Jezus geboren in een stal. En een stal was in die tijd een open ruimte. Jezus geboorte was heel toegankelijk. De herders konden zo binnenlopen, de wijzen uit het oosten hadden zo toegang. Ze moesten misschien bukken bij de deuropening, maar klein worden voor God is niet verkeerd!! Zo wordt de ruimte toegankelijk.

*Zo'n toegankelijk verhaal lezen we ook in Marcus 10:
Vrouwen, kinderen, moeders toegang tot Jezus: 'Laat ze tot Mij komen, verhindert ze niet.' Dat is prachtig!!

Maar die toegankelijkheid dreigt geblokkeerd te worden door de discipelen die er tussen gingen staan. 'Ho', riepen ze, 'jullie niet. Zij geven geen toegang; ze blokkeren de weg en doen de deur dicht. Maar Jezus zag dat; Hij stopte onmiddellijk al zijn activiteiten en riep tegen zijn discipelen: "Hé, ho, wat doen jullie nou, waar zijn jullie mee bezig? Laat die kinderen tot Mij komen.' En Hij omarmt de kleinen en zegent ze. Kijk, dat doet Jezus. Toegankelijk.

*In de bijbel staat nog een prachtig verhaal over toegankelijkheid. Dat verhaal gaat over een zoon, die rijk was bij zijn vader. Maar niet tevreden. Die zoon ging bij zijn vader weg, nam het geld van de erfenis mee en vertrok om te gaan leven, zei hij. En daar in het buitenland leidde hij een los leven. Hij misbruikte de spullen van zijn Vader. Zo stal hij een tijdlang de show. Lachen en feesten op de brede weg. Tot zijn geld op was. Toen brak hem alles bij de handen af. Tevergeefs deed hij op zijn beurt een beroep op de wereld om hem heen. Maar de wereld is hard. Als je haar niets (meer) te bieden hebt, lig je er uit. Hij werd een verloren zoon; een knecht in een varkensstal. Hij vroeg nog: 'Mag ik mee-eten met de varkens?' maar zelfs dat werd geweigerd. Hij is hier dus nog minder dan een varken. Voor Joodse toehoorders is deze ellende gewoon de beschrijving van de hel. Totale leegte is het loon van leven zonder God. Is daar nog hoop? Ja, want die ellendige toestand brengt hem tot bezinning. Hij was er helemaal klaar mee. Toen herinnerde hij zich de zorg van zijn vader, alles van vroeger kwam weer naar boven. Bij die herinnering verlangde hij ernaar om bij zijn vader te zijn. En die pijn werd hem te veel; hij stond op en ging richting vader - vuil, aarzelend, schoorvoetend, onwaardig. Met kloppend hart. En zo komen die twee weer tegen over elkaar te staan. Ze kijken elkaar in de ogen. En ze herkennen elkaar: een vader en een zoon. Huilend vallen die twee elkaar in de armen. Vader opent voor hem de deur van de boerderij. Toegankelijk.

*Nog een moment: Golgotha; toen Jezus aan het kruis hing, riep Hij ten laatste: 'Het is volbracht'. Op dat moment scheurde het voorhangsel in de tempel. De tempel, centrum van Israëls dienst aan God: toegankelijk. De toegang is vrij tot het hart van God.

Vrijdag 20 november

 Johannes 11: 35

Een grote kring mensen zat om Jezus heen.

Henk stond op en zei: "Jezus, nu wil ik ook wat zeggen. Ik had een lieve vriendin, maar zij is er vandoor gegaan met een ander. En niet zomaar met een ander, met mijn beste vriend! En ik had zoveel gebeden om een goede relatie, ik heb zo mijn best gedaan, zoveel ook in de bijbel gelezen. Waarom moest dat gebeuren? Als U er was geweest, was Renate nu nog bij me!"

Joesoef ging ook staan: "Mijn moeder heeft een zeldzame virusinfectie gekregen waarvoor in Iran geen behandelingen zijn. Maar wij werkten keihard en konden een arts uit Frankrijk betalen. Toen kreeg hij pech met zijn auto en hij kon niet meer komen. Nu heeft het virus haar hersens te pakken en is zij voor haar leven zwakzinnig. Jezus, U had dat toch wel anders kunnen laten lopen?!"

Lu stond al, ook hij keek boos: "Ik kom uit China en mijn hele familie is christen geworden. Maar mijn broer is tien jaar geleden opgepakt en is nooit meer teruggekomen. Al die jaren onzekerheid. Een maand geleden hoorden we dat hij in de gevangenis zogenaamd 'zichzelf zou hebben verhangen.' Natuurlijk propaganda van de staat. Maar Jezus, als U hier was geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven!"

Terwijl iedereen zo sprak, hield Jezus zijn hoofd gebogen. Uiteindelijk werd het stil en Hij wachtte lang. Toen hief Hij zijn hoofd op en keek de mensen aan, vol medelijden.

Zijn schouders schokten, zijn wangen waren nat van tranen.

Joesoef slikte en keek om zich heen.

Henk kuchte.

Lu huilde. En niet veel later huilde de hele kring.

Uit:Kauwgom, bijbelstudies die anders smaken.

Buyten en Schipperheijn, A'dam.

 Lucas 9: 23

Bij het nadenken over 'kruisdragen' gaan onze gedachten vaak als eerste uit naar de vervolgte christenen. Door daarover te lezen, raken we vaak beschaamd door de kracht van hun geloof.

Een passage uit het boek 'Thuiskomst' van Randy Alcorn:

'Toen mijn vader naar de gevangenis moest, werd zijn in elkaar genaaide bijbel in beslag genomen en vernietigd. Behalve deze was er maar één andere bijbel in de kerk. De eigenaar daarvan scheurde alle 66 boeken eruit en vertrouwde er een paar toe aan ieder kerklid. Meestal liet de dominee één of twee mensen het benodigde boek meebrengen, om niet de hele bijbel in gevaar te brengen. Maar eens per jaar liet hij iedereen zijn Schriftgedeelten meebrengen. Mijn moeder had het boek Romeinen gekregen. Op een keer was ze erg ziek. Mijn moeder zei: "Ik moet naar de kerk. Als ik niet ga, mist er een deel van Gods Woord." Ze zei: "Neem het mee, bewaak het - niets is kostbaarder."

Als we ons daaraan spiegelen, kunnen we opeens weer het diepe besef krijgen hoe kostbaar en rijk het is dat we in vrijheid de bijbel mogen lezen en ons geloof mogen belijden en uitleven.

Maar wat betekent Lucas 9: 23 voor ons, wat is ons kruis?

Als we daar dieper over nadenken, ontdekken we - in de lijn van de bekende spreuk 'elk huis heeft zijn kruis' - ook ons eigen persoonlijk kruis. Het kan betrekking hebben op de verbrokenheid van het leven, ons karakter, de aanvechtingen en verleidingen waaraan we bloot staan, de teleurstellingen en littekens van het leven, maar ook de onderlinge verschillen in de gemeente. Daarnaast hebben we als mens ook zo onze zelfgemaakte kruisen.

Wil Doornenbal schrijft daarover in haar boek 'Leven met jezelf en anderen' het volgende:

'Het hout van onze meetlatten is gebruikt voor Zijn kruis. Daarmee schiep Hij voor ons de ruimte om te leven, een ruimte waarin ons niet steeds de maat genomen wordt en waarin wij onszelf niet de maat hoeven te nemen.'

Daaruit leren we dat we alles wat ons terneerdrukt en waaronder wij gebukt gaan dagelijks bij het Kruis mogen brengen en als bevrijde mensen Hem als Zijn discipelen mogen volgen. Wat een voorrecht dat we elke dag mogen putten bij de Bron en ons in alle vrijheid mogen voeden met Zijn Woord.